

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Варна, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деян Ив. Денев

Членове: Марин Цв. Атанасов
Петър Митев

при участието на секретаря Десислава Ц. Величкова
в присъствието на прокурора Р. Н. Т.

като разгледа докладваното от Деян Ив. Денев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223100600179 по описа за 2022 година

и въз основа на закона и доказателствата, намери следното:

Производството е по реда на чл.328 и следващите от НПК.

С присъда на Районен съд –Девня, I-ви състав, от 21.09.2021г., постановена по НОХД № 167/2021г., подсъдимата Н. АТ. М. била призната за виновна ,в това че н а 15. 03. 2021 г. в с. Добротич, обл. Варна, по време на епидемия - извънредна епидемична обстановка свързана със смъртни случаи, обявена с Решение № 325 на Министерски съвет от 14. 05. 2020 г., последно удължена с Решение № 72 / 26. 01. 2021 г. на Министерски съвет, е нарушила наредба, правила и мерки - предписание за поставяне под карантина № 210307 / 616135 / 07. 03. 2021 Г. на РЗИ – Русе, издадено в изпълнение на т. 8 от Заповед № РД - 01- 105 / 16. 02. 2021 г. на министъра на здравеопазването, издадена въз основа на чл. 61, ал. 6, чл. 63, ал. 4, 5 и 11 от Закона за здравето и чл. 29 от Наредба № 21 / 2005 г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести, против разпространяването на заразна болест по хората – COVID 19, а именно: „Българските граждани и лицата със статут на постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията Република България и членовете на техните семейства, които не представят документ, показващ отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизането в страната изследване по метода на полимеразна верижна реакция за доказване на COVID 19, се поставят под карантина за срок от 10 дни в дома или на друго място за настаняване, в което лицето е посочило, че ще

пребивава, с предписание издадено от директора на съответната регионална здравна инспекция или оправомощен от него заместник – директор“, като след пристигане на 07. 03. 2021 г. от рискова държава – Република Германия, не спазила срока на 10 – дневната карантина – да пребивава на адрес с. Добротич, общ. Вълчи дол, обл. Варна и напуснала адреса, на който се изпълнява карантината - поради което и на основание чл. 355, ал. 2, вр. ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от НК е наложено наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от ТРИ МЕСЕЦА, изпълнението на което, на основание чл. 66, ал. 1 от НК да бъде отложено за срок от ТРИ ГОДИНИ и „ГЛОБА“ в размер на 100. 00 лв. /сто лева/

Срещу така постановената Присъда в законоустановения срок е постъпил въззивен протест от прокурор при Районна прокуратура-Варна с искане на осн.чл.337,ал.2,т.1 от НПК да бъде изменена произнесената Присъда по НОХД № 167/2021г. по описа на Районен съд –Девня,с което да бъде увеличено кумулативно предвиденото наказание с **глоба** в размер на 10 000 лева.С вх.№ 5512/01.12.2021г в деловодството на ДРС са постъпили Мотиви към протест, като в тях от страна на представителя на прокуратурата се доразвиват доводите съобразно исканията за изменение на горе цитираната Присъда,в частта относно наложената глоба.

Защитниците на подсъдимата М. - адв.Н. от ВАК и адв.Георгиева от ВАК, са входирали писмено възражение срещу протеста и са обжалвали присъдата, като са изложили алтернативни искания до въззивната инстанция: да се отмени Присъдата постановена по НОХД № 167/2021г и да бъде оправдана подс.М. за извършеното от нея престъпление на осн.чл.355,ал.2.

В условията на евентуалност, ако не се приеме, че са налице условията на чл.9,ал.2 ,се моли да бъде изменено наложеното наказание ,като бъде определено такова при условията на чл.55,ал.1,т.2,б.Б от НК или да бъде потвърдена присъдата в частта относно наложената глоба в размер на 100 лв.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, прокурор от Окръжна прокуратура-Варна поддържа протеста, не сочи нови доказателства . Защитниците на подсъдимата оспорват протеста, със същите доводи представени в писменото от тях възражение.

Варненски окръжен съд, след като обсъди доводите в протеста и възражението от защитата , взе предвид становищата на страните, изложени в съдебно заседание пред настоящата инстанция, доказателствата по делото, служебно провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт - съгласно изискванията на чл.314, ал.1 от НПК,намери следното:

През 2021 г. подс. Н. АТ. М. била извън пределите на Република България, като на 07. 03. 2021 г. влязла на територията на страната. Същата била поставена под карантина на адрес с. Добротич, обл. Варна, за период от десет дни, считано от датата на влизане в страната. Предписанието за това било връчено лично на подсъдимата, била изготвена и декларация, подписана лично от нея. На 15. 03. 2021 г. свид. С.В.С., свид. М.К. – служители при РУ – Девня – ОД – МВР – Варна посетили адреса, на който подс. Н. АТ. М. била поставена под карантина. Бил подаден звуков сигнал от патрулния автомобил,

но подсъдимата не се отзовала. На даден от нея телефон за връзка – 0893 904 558 бил осъществен контакт, като минути след това същата пристигнала с моторно превозно средство на адреса.

Описаната по-горе фактическа обстановка, въззивния съд възприе за правилна и логично последователна, основавайки изводите си на показанията на свидетелите С.С. ,св.М.К.,както и от всички събрани писмени доказателствени средства – копие от предписания за поставяне под карантина № 210307/616135(л.9 от ДП) от РЗИ Русе и Декларация за запознаване с предписание за поставяне под карантина.

Всички събрани по делото писмени и гласни доказателствени средства, настоящият съдебен състав, кредитира изцяло като обективни, непротиворечиви и относими към предмета на доказването.

Въз основа на изложената фактическа обстановка правилно първоинстанционният съд е установил, че подсъдимата Н.М. е осъществила от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл. 355 ал.2 от НК. По делото се установи от обективна страна , че на 15.03.2021г подсъдимата М. е нарушила задължителните мерки, издадени против разпространяването на заразната болест COVID -19. На тази дата подсъдимата не изпълнил вменените и със Заповед № РД 01-105/ 16. 02 2021 г. на Министъра на здравеопазването задължения да спазва 10-дневна карантина на посоченото в предписанието място в с.Добротич ,обл.Варна, като е нарушила установена мярка ,издадена против разпространяването или появяването на заразителна болест по хората, като деянието е извършено по време на обявено извънредно положение. Изпълнителното деяние е извършено по време на обявено извънредно положение , свързано със смъртни случаи .

Деянието си подсъдимата е извършила с пряк умисъл, като същата е била наясно , че следва да спазва карантина и да не напуска дома си . М. е била наясно с издаденото задължително предписание за спазване на карантина с № ,на която се явява и адресат. Посочената по - горе заповед на МЗ е създавала задължения за субектите , посочени в нея, включително и спрямо подсъдимата да не се отклонява от заповяданото.

По отношение на наложеното наказание въззивната инстанция не споделя изцяло мотивите на първоинстанционния съд в тази насока.

При определяне на вида и размера на наказанието първоинстанционният съд е следвало да се съобрази с принципите за законоустановеност и индивидуализация на наказанието, залегнали в чл. 54 НК, изхождайки от степента на обществената опасност на деянието и дееца и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и с целите на наказанието, залегнали в чл. 36 НК.

Въззивния състав не може да се съгласи с възраженията на защитата,че извършеното деяние е малозначително или с явна незначителна обществена опасност по смисъла на чл. 9 ал.2 от НК.Подсъдимата е напуснала дома си в периода на поставянето под карантина , контактувала е с лица, като по този начин подс. М. е могла да застраши тяхното здраве .Тук

следва да упоменем ,че нарушенията на мерките по време на пандемия се отличават с една относително по –висока степен на обществена опасност.

При определяне на наказанието първоинстанционният съд правилно е отчел следните смекчаващи обстоятелства- чистото съдебно минало на подсъдимата, влошеното здравословно състояние на същата, необходимостта от полагане на грижи низходящи ,както и нейната семейна ангажираност. Извършеното от страна на подсъдимата М. се явява инцидентен акт. По делото въззивният състав не отчете отегчаващи обстоятелства .

За извършеното престъпление по чл. 355 ал.2 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до пет години и глоба от десет до петдесет хиляди лева .

Предвид гореизложеното Окръжен съд-Варна, намира, че наказанието следва да се определи при условията на чл. 55 от НК, като са налице многобройни смекчаващи обстоятелства, при които и най-лекото, предвидено в закона наказание се оказва несъразмерно тежко. В конкретния случай прилагането на разпоредбата на чл. 54 от НК спрямо подсъдимата ще е несъразмерно тежко, поради изложените по-горе доводи. Въззивния съд прецени ,че следва да приложи разпоредбата на чл. 55 ал.1 т.2 буква "б" от НК и замени предвиденото наказание лишаване от свобода с наказанието пробация. Наказанието пробация следва да се изпълни посредством двете задължителни пробационни мерки за минималния срок от шест месеца, като по този начин следва се изпълнят целите на наказанието. Съдът счете ,че не следва да наложи кумулативно предвиденото наказание глоба, като отчете, тежкото имуществено и финансово състояние на подсъдимата М. ,нейното здравословно състояние както и доходите които получава към този момент ,единствено от пенсията отпусната по болест. Въззивният съд прие , че една подобна санкция дори и в минимален размер ще се отрази неблагоприятно върху нейното качество на живот.

С оглед на съображенията по-горе, съдът счете, че така отмереното наказание отговаря на степента на обществена опасност на извършеното деяние и степента на обществена опасност на подсъдимата, като наложеното наказание ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК.

Тезата за двусмисленост относно действителната воля на законодателя при определяне размера на кумулативното наказание „глоба“ не може да бъде приета без резерви. За да счете, че минималния размер на тази санкция е десет лева, първоинстанционният съд се е позовал на буквален прочит на законовия текст и на практика на Окръжния съд.

С такава практика настоящият състав не е запознат и приема, че ако съществува, то решенията са били взети от съображения за снизходителност или адекватност на репресията с обществената опасност на конкретното деяние. Прав е проверяваният съд, че граматическото тълкуване на законовата норма води до извод, глобата да е от десет лева до петдесет хиляди лева. Няма спор, че законодателят е бил непрецизен, определяйки в новелата на чл. 355 ал.2 от НК глоба от десет до петдесет хиляди лева. Логическото и

систематическо тълкуване на същия този текст обаче изглажда съмнението относно действителния смисъл на нормата. В алинея първа на чл. 355 от НК, санкционираща престъпни деяния с по ниска степен на обществена опасност, е отмерена глоба от хиляда до десет хиляди лева. Алогично е при наличието на квалифициращите обстоятелства по ал. 2 от НК да бъде определена занижена санкция с долна граница от десет лева. Обстоятелството, че според чл. 47 от НК наказанието глоба не може да бъде по малка от 100 лв. също опровергава лансираната от проверявания съд теза.

Тъй като при цялостната служебна проверка на присъдата, въззивният съд не констатира допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон, необоснованост или непълнота на доказателствата, които да налагат отмяната на атакувания съдебен акт, то съдът счита, че същият следва да бъде изменен в посочения по-горе смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 3 НПК

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 13 от 21.09.2021г. по НОХД № 167 по описа за 2021г., постановена от Девненски районен съд, Наказателно отделение, I-ви състав, като заменя наказание “лишаване от свобода“ и налага на подсъдимата на осн.чл. 55 ал.1 т.2 буква "б" от НК наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки:

- задължителна регистрация по настоящ адрес с продължителност шест месеца
- задължителни срещи с пробационен служител с продължителност шест месеца

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____